احتمال حمل یقین بر یقین به نیت و نقض آن با روایت بعدی

می‌گویی منظور من از یقین یعنی جازم در نیت است. آن چه که به‌عنوان شعبان می‌گیری که جزم در نیت دارد، تردیدی ندارد. می‌گویی من قطعاً قسم می‌خورم نیت امروز من صوم نیت شعبان است، در اینجا یقین یعنی همین. خب اگر منظورشان از یقین این است...

ببینید در این کتاب دنبال آن چیزی می‌آید که انسان را مردد می‌کند. دنبالش چه فرمودند؟ در همین روایتی که الآن خواندیم و فرموده بودند که باطل است اما بعد می‌گویند:

> 10:55

> **وَ سَأَلَ بَشِيرٌ النَّبَّالُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع عَنْ صَوْمِ يَوْمِ الشَّكِّ فَقَالَ صُمْهُ فَإِنْ كَانَ مِنْ شَعْبَانَ كَانَ تَطَوُّعاً وَ إِنْ كَانَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ فَيَوْمٌ وُفِّقْتَ لَهُ[1]**

این تعبیر امام علیه‌السلام است. ای‌بن رسول الله یوم الشک را بگیرم یا نه؟ حضرت فرمودند بگیر. آن وقت بعد چه کار می‌کنند؟ نگفتند به جزم ماه شعبان بگیر. اتفاقا خود حضرت در ذهن او تردید می‌اندازند. می‌فرمایند بگیر، اگر ماه شعبان است مستحب است، اگر ماه مبارک است بر آن موفق شده‌ای. این تعبیر فطری خیلی روشن هم هست. غیر اینکه از دو لب مبارک امام علیه‌السلام بیرون آمده است. این موافق فطرت است. «یوم وفّقت له».

---

[1] همان ص۱۲۷

بازبینی #1
ایجاد شده 7 ژوئن 2026 12:00:43 توسط ... .
به روزرسانی شده 7 ژوئن 2026 12:01:16 توسط ... .